

13 oktober 1959

U 11226/59 - C 46 - P1/PS9.

PA 9805/17

GEHEIM

Land: Groot-Brittannië.
Onderwerp: Standpunt van de Labour Partij met betrekking tot de Europese integratie.

Referenties:

Datum van waarneming: Eind september 1959.

Bron: Betrouwbaar.

Informant: Een vooraanstaand lid van de Labour Partij.

Opmerkingen:

Verzonden aan: de Minister van Buitenlandse Zaken.

Aan Zijne Excellentie Prof. Dr. J.E. de QUAY
Minister-President

Plein 1813 no. 4

's-GRAVENHAGE.

GEHEIM

Groot-Brittannië

**STANDEPUNT VAN DE LABOUR PARTIJ MET BETREKKING TOT DE
EUROPESE INTEGRATIE**

Labour verschilt nauwelijks van de Conservatieven in opvatting over de politiek der Zes in Europa. Evenals de Conservatieven beschouwt Labour de oprichting van E.E.G. en Euratom als onverenigbaar met de eis van niet-discriminering tussen de O.E.E.C.-landen onderling. De kwade genius is Frankrijk, dat deze beide overbodige en met de O.E.E.C. niet verenigbare projecten heeft doorgezet. De keerzijde van die medaille was dat Frankrijk het tot stand komen van een vrijhandelszone, zoals van Britse kant voorgesteld, heeft getorpedeerd. De reden daarvoor was dat de Franse industrie niet bereid was zich aan Britse concurrentie bloot te stellen. De Duitse concurrentie vond men al moeilijk genoeg te verteren, maar doordat ADENAUER steeds bereid blijft tot eenzijdige politieke concessies tegenover Frankrijk, menen de Fransen over voldoende tegenwicht tegen de mogelijke economische gevaren te beschikken. - Deze Franse houding is niet typisch voor het regiem - De GAULLE, maar loopt als een rode draad door de hele benadering door Frankrijk van het probleem der Europese integratie.

Nog op een ander punt was er overeenstemming tussen Labour en de Conservatieven. De politieke leiding van beide partijen namelijk zag zich, toen zij het idee van een vrijhandelszone wilde propageren, voor een identieke moeilijkheid geplaatst, namelijk de houding van de Britse industrie. Die houding kwam hierop neer, dat in takken van industrie, die voordelen van een vrijhandelszone verwachtten, zowel de werkgevers als werknemersorganisaties voorstander waren en in die zin

druk op de politieke leiding uitoefenden. Omgekeerd: in die takken van industrie, waar men nadelen verwachtte, waren werkgevers en werknemers tegen en oefenden in die negatieve zin druk uit. Die negatieve druk was sterk en zowel Labour als de Conservatieven heeft het de nodige moeite gekost tegen respectievelijk vakbeweging en werkgeversorganisaties hun wil door te drijven.

Zou Labour na de verkiezingen aan het bewind komen, dan zou men weliswaar een nieuw initiatief kunnen verwachten, waarbij gepoogd zou worden de kloof tussen de Zes en de Zeven te overbruggen, maar het totale beleid zou in hoofdtrekken niet anders zijn dan dat van de regering-MACMILLAN. Het eerste doel moet nu zijn om, al naar mate de Zes zich consolideren, ook de Zeven te consolideren. De mogelijkheid van Britse toetreding tot de E.E.G., zoals hier en daar ook in Engeland gepropageerd, is nooit reëel geweest, omdat de Fransen zich met hand en tand daartegen hebben verzet. Ook in dat opzicht zijn de interpretaties van Labour en Conservatieven vrijwel identiek.

Eind september 1959.